

'Αριθμ. 43^{ος}

Δεύτερον έτος.

Τὰ πλείω δρέπη, τοῖς πλεόσι
Φραγκ.

Μεσολόγγιου, 30 Μαΐου. 1825. Σάββατον.

'ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ'.

Μεσολόγγιου Τῇ 28 Μαΐου.

'Αρ' οὖ τὸ Νεόκαστρον ἐδοκίμασε Τὴν πλέον στενὴν πολιορκίαν, ἀφ' οὗ οἱ ἐν αὐτῷ μετεχειρίσθησαν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα διὰ νὰ τὸ σώσωσιν, ἀλλὰ δὲν ἥδυνήθησαν ἀφ' οὗ οἱ Τούρκοι ἀτέβησαν (*) εἰς τὸ υπὸ τῆς Σφακτηρίας, καὶ πᾶσα συγκοινωνία τῶν ἡμετέρων μετὰ τῆς ξηρᾶς διεκόπη, καὶ ἐπομένως εἰς τὸν πολιορκεύμενος συνέβη ὀλοτελῆς τοῦ ὑδατος ἔλλειψις, Τὴν ἐνδεκάτην τοῦ Φρέχοντος τὸ Νεόκαστρον παρεδόθη μὲν συνθήκας εἰς τὸν νὺν τοῦ Αἰγαίου πατριαρχικοῦ Σατράτων.

Οἱ πόλεμοι ἔχουν καὶ τὰ ἀντίστροφα. ὅθεν ἀντὶ νὰ μᾶς ταράξῃ ἡ πτῶσις τοῦ φρασίου τούτου, μᾶς ἔξατει τὴν προθυμίαν ἔτι μᾶλλον, διὰ νὰ κινθῶμεν κατὰ τὸν Βαρθαρικῶν φαλάγγων, καὶ νὰ ἐκδικηθῶμεν ἔξαγοράζοντες τὸ αἷμα τοσούτων ἀδελφῶν μας, οἵτινες ἀταραθεγματίστως μαχομένοι, ἔπεσαν εἰς ταύτην τὴν πολιορκίαν. Παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ στόλος μας πανταχοῦ θρωπαιοφόρος, φέρει πῦρ

(*) Μὲ δυσαρέσκειάν μας μεγιστηνὸν ἀναγκέλομεν, ὅτι οἱ τοῦρκοι ἀπέβησαν εἰς Σφακτηρίαν, δῆγονενοι παρά τίνος ἀξιωματικοῦ Γάλλου, ὅτις μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐπιχειρήσεώς του ταῦτη, ἔγινε παρά τὸν Ιανουαρίου Πασσά τον Γενικὸν Ταξιάρχης (Brigadier Général). Αριθμοί κρίνομεν τάρα νὰ παρακηλέσωμεν μὲ δλον τὸ σέβας τὴν ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τοῦ 'Ελλήνων Επαρχείαν, ἵνα μεταχειρισθῆ τὰ εὐγενῆ αἱ οἱ αἰσθήματα, προσφέρουστα πραγματικῆς τὴν ἄποστολοτείαν πρὸς ήμᾶς βοήθειαν διὰ τῆς μεσολαβήσεώς της τοῦ νὰ μὴν ἐνθῆται πάνεις Γάλλος ἀξιωματικὸς μὲ τὰ Αἰγαίου πατριαρχικά τόγματα, καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ πάλευσῃ τὴν δυστυχῆ 'Ελλάδα, κατὰ τῆς ὁποίας ὅλα τὰ φυσικὰ, ἥθικα καὶ πολιτικὰ στοιχεῖα συνώνυμα ταῦ. Διλλὰ τὶ νὲ εἴπωμεν! Οἱ αἰδῆνες τοῦ ἀγίου Αποστολοῦ ἤκατον τοῦ Δ'. Ερήμου ἐπέρασαν.

καὶ ὀλεθρον εἰς τὰ πλοῖα τοῦ Τυράννου· ὅτι τὸ Μεσολόγγιον ἀνθίσταται μὲ ἀμίμητον γενναιότητα καὶ καρτεροφυχίαν· Τόσον οἱ στρατιῶται, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ πολῖται ἀποφασισμένοι νὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὰ τοίχη μας, περιμένοντας μετὰ σταθερότητος καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐξ οὐρανοῦ ἀρρώγης τὸν ἀπόστολον ἐχθρῶν τὴν ἐφοδίαν· μήτε τὸν πυροβολισμὸν των, ἐξ οὐ συνεχῶς οὐκ ὀλίγοι ἐκ τῆς σειρᾶς τὸν ἀδελφῶν μας σύρονται εἰς τὸν Θάνατον, φοβούμεθα, μήτε τὰς ἑτοιμασίας των, διὸ ὃν προσταθεῖ νὰ κυριεύσῃ μίαν φούκταν γενναίως ἀνθίσταμένων 'Ελλήνων, ἐξιππαζόμεθα. Δὲν νομίζομεν λοιπὸν ποτὲ νὰ φέρῃ τοῦ Νεοκάστρου ἡ πτῶσις εἰς τὸ ἔθνος προσβολῆν τηνα θανάτιμον. Ίδον δὲ μὲ ποίας λέξεις ἐκφέρεται τῶρα κάθε πατριώτης, διηγούμενος αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν .,, Δὲν ἐκυριεύθη ἡ Κόρινθος, καὶ πάλιν ἡμεῖς τὴν ἐπίτραμεν; Δὲν ἐπληρωμένοι σαν ἐπὶ τοῦ Δράμαλη εἰς τὴν Πελοποννήσον τόσοι χιλιάδες Βαρθαρίων χείμαρροι, πλὴν μετέωετα αὐτῇ ἡ Πελοποννήσος ἔγεινεν ὁ ταφός των;

Νομίζω δὲ ὅτι ἀκόνια τῶρα τοὺς πολιτικοὺς τῆς Εὐρώπης συνομιλοῦντας εἰς τὰς Ιρατέζας την, καὶ ἐκφερομένως περὶ τῆς 'Ελλάδος οὗτω .,, Τὸ Νεόκαστρον ἀφ' οὗ οὐκ ἐκυριεύθη, „ θέλει χρησιμεύσει βέβαια εἰς τὸν Μεχμέτ-,, 'Αλῆδια διὰ νὰ συστήσῃ τὸ κέντρον τῶν δυνάμεων των τε. Τὸ Μεσολόγγιον πολιορκεῖται, „ καὶ τὸ προωτέργυον τούτο τῆς Πελοποννήσου „ καὶ ὅλης τῆς 'Ελλάδος εἶναι βέβαια εἰς τὸν δύναν. 'Η εἰσδρομὴ τῶν Ιωνικῶν δυνάμεων „ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐν καιρῷ θέρετρος, ὁ στρατός των θέλει προμηθεύεται εὐκόλως μὲ ὅλα „ τὰ χρειώδη .,, κ. τ. λ. κ. τ. λ. " 'Αλλ' η.τ.ις εἰς δλος τούτων τοῦς συλλογισμούς των ἀποκρινόμεθα .,, 'Ημεῖς ἡ νικῶμεν, ἡ ἀ-

ποθητικομεν· ἀν δὲ Ἑλλὰς ἔγινε στάκτη· ἀν διατασιὴν αὐτῆς γῆ ἐρημῶθη ἀπὸ τοῦ Γεωργίου τας φάλαγγας, ὁ Ἑλλην ὅμως δὲν παραδίδεται· καθότι ὥρκισθη, ἀν ζήσῃ, νὰ ζήσῃ ἑλεύθερος.

Δέγιαν προσέτι οἱ καλὸὶ οὗτοι ἄνδρες· ἀλλὰ τὰς ἡμιποροῦν αὐτοὶ οἱ Ἑλληνες νὰ ἐνυθοῦν διὰ νὰ πολεμήσωσι τὸν ἔχθρον, ἐν φέρσονται καταδεσχισμένοι ἀπὸ τὰς πρὸς ἀλλήλας διχονοίας; Δὲν βλέπεις πόσον εὔκολονει ἡ ἀσυμφωνία των τὰς προσόδες τῶν Γεωργίων; Πῶς εἰ φέρεις τῶν δὲν ἔχει κάμμιαν δύναμιν, θελεν ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὰς Όφειμακας δυνάμεις, αἴδοσαι τῷρες μᾶλλον ἡ ἀλλοτε τοὺς ἐταπειλοῦσιν; Ιεὺν καὶ εἰς τὰ ἐργάματά των ταῦτα ἡ ἀληθῆς ἀπόκρισις μας· εἶναι βέβαιον ὅτι εἴχον λάβει τὸν εἰς τὸ μεταξύ μας μερικαὶ διχόνιαι· εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Διοίκησις, μας ἐπτελε στρατεύματα νὰ πολεμήσῃ ἀλλας Ἑλληνας· ὅμολογονει ὅλα ταῦτα, ναὶ ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴται μεν κατεῖ τὸ πρὸς τοὺς κυρίους αὐτοὺς πολιτικοὺς, τὸ ὅποιον δρυοῦν εἰσέτι. Τὸ Δημοκρατικὸν ἀντεγεννηρέου τινός ἔθνος σύστημα προάγει πάντοτε καθεστίθεντας φατγίας. Αλλ' ὁ χαρακτήρ τῶν Ἑλλήνων εἶναι τοιούτος, ὥστε, ὅσον αὐτοὶ ὑπόσχενται εἰς τὰς ἀντενεγείας ταύτας, τόσον, ὅταν ὁ γενικὸς πινδυνος παριστάνεται, λησμονοῦσιν ὅλα τὰ πάθη καὶ πασαιτοῦσιν ὅλα τὰς φατρίας· ἐμπειροσθεν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος. Οἱ Ἑλληνες τότε ἐνθυμένοι μὲ τὸν ἀδιάρρητον τῆς ἀδελφότητος δεσμὸν, τρέχουσιν ὁμοφώνως μὲ μόνην τὴν ἰδέαν νὰ εὔροις τὸν ἔχθρον, νὰ τὸν πολεμήσωσι καὶ νὰ τὸν νικήσωσιν. Ιδοὺ τῶν Ἑλλήνων τὸ χαρακτηριστικόν· ἀς μὴ χαίρωσι λοιπὸν οἱ ἔχθροι μας, θυρροῦντες ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ μας διχόνιαι θέλεν μᾶς ἑξολοθρεύσει. Αἱ ταραχαὶ αὗται παρῆλθον· καὶ ἡ παρὰ τῆς Σ. Δικαιήσεως διακηρυχθεῖσα ἀμηνησία μαρτυρεῖ μὲ ὑψηλὴν φωνὴν τῶν λεγομένων τὴν ἀλήθειαν. Οἱ δῆλοι τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τῶν Ἀδρείδων ἐναργέστατα δεικνύει, ὅτι ἡ Ἱρικυμία τῶν παθῶν δὲν ὑπετάται πλέον; καὶ ὅτι εἰς καὶ μόνος σκοτῶς ουδέει Νίμιον καὶ Διοίκησιν, λαδὺν καὶ Διοικήτας, ὁ τιμωρὸς δηλαδὴ τοῦ νὰ καθαρισθῇ ἡ Πατρίς ἡπὸ τὸ Γέρανον.

Ἐχθρὸς τῆς ἀναλάδος οὐ καρά σας εἶναι

μηδὲν. Οἱ Ἑλληνες εἶναι λαὸς ἀδελφῶν ἡμιποροῦν μὲν νὰ ἀποπλανηθῶτιν ἀπὸ τὴν εὐθείαν ὅδου, ὅχι ὅμως νὰ πέσωσι καὶ εἰς τὸν κρημνόν. "Ηδη δὲ, ὡς Διοικηταὶ καὶ πάντες οἱ δικτρέχοντες τὸ πολεμικὸν καὶ πολιτικὸν. Τῆς Πατρίδος στάδιον, διευθύνω πρὸς Σάς. Τὴν ἴκετην φωνήν μεταβούσατε τὴν φωνὴν ἐκείνην, ἡ ὅσσα αὐτὸς ἀρχῆς μετὰ θεοῦ μηδεδίας ἡγάπασης, καὶ πάντοτε τὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς κοινῆς ἡμῶν Πατρίδος ἐπιθυμεῖ.

Μιᾶς εἰμεθα ὅλοι μητρὸς Τέκνα, καὶ ἐν μόνον συμφέσιον ἔχομεν ἀπαντεῖς· διὸ ἀν πλανώμεθα ποτε εἰς τὰς ἰδέας μας, δὲν εἶναι πρέπον νὰ πάσχῃ δὲ αὐτὸς τοῦτο ἡ πολυέραστος Πατρίς μας, τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν μας, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὅσσα εἴχασμεν καὶ καθημερινῶς χειμάρρων χύνομεν αἰμάτων. Διοίκησις καὶ λαὸς πρέπει νὰ ἦναι ἐνομένα, καὶ τὸ παραμηνεύον φεύγυμα δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῷ μεταξύ των. Τῶν ἐπικινδυνῶν ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ Διοίκησις· καὶ ἀν οἱ Διοικηταὶ δὲν ἔκτελούν τὰ χρέη των, μηρίοι εἶναι οἱ Ιρίσαι νὰ τοὺς Τιμωρήσωμεν, καὶ νὰ τοὺς ἀποθέλωμεν ἀπὸ τὴν θέατρον τῶν ὑποθέσεων· ὅχι ὅμως νὰ συμμιγύωμέν ποτε τὰ ἀτομά μὲ τὸ σύστημα, καὶ οἵτις τοῦτο μᾶς ἐποιεῖσθε τοσαῦτα διθρία ἀποτέλεσματα, καὶ μᾶς κατήγησεν εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἀδίστασσας· ἐπέρασκεν ὅμως αὐτα, καὶ τὰ πεισμένα ἀς τὰ καταβυθισμένα εἰς τὸν θαλασσῶν τὰ βάθη. "Ας στρέψωμεν τόρα ὅλοι τὰ ὅμματά μας εἰς τὴν Πατρίδα, ἡτίς ὑψώνεται ικετηρίας χεῖσας, μᾶς προσκαλεῖ εἰς ὑπεράσπισιν της. Αὐτὴν ἀς ἐναγκαλισθῶμεν, τὰ δὲ τῆς φαρμακεῖας "Τρας πάθη κατατάντες, ἀς ἐνεργήσωμεν διὰ τῆς στενῆς ἐνώσεώς μας νὰ ἐλευθερωθῶμεν καὶ νὰ εὐδαιμονήσωμεν.

Διοικηταὶ τῆς Ἑλλάδος! Εἰς τὴν ὄρθην ἐπιστασίαν σας ἐνεπιστεύθη ἡ Πατρίς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων της, τοὺς ὅσσοις ὀφείλετε νὰ γνωρίσετε, καὶ γνωρίσαντές τες νὰ ἔσθε δίκαιοι καὶ νὰ μὴ τυλλάθητε εἰς τὰς καρδίας σας ποτὲ πάθος· καθέτι μέλλετε νὰ δώσετε λόγον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος. διὰ ὅλας τὰς πράξεις σας· προσταθήσατε λοιπὸν μὴ καταριθῆτε.

Καὶ σεῖς οἱ μέντοι τῆς σάμερον ἐξωρισμένοι εἰς τὴν ἄγυνον τῆς Τόρας σκοτωσέλου, καὶ τῆς δε-

κάμειστε καταδιώγμένοι! Τίοù καὶ πάλιν ἡ Παρίς σᾶς ευταπεύθη τὰ ὄπλα. Πολλάκις καὶ πολλαχοῦ ὥστα προσοχῆς ἡκούσατε, ὅτι ρωρὶς ὀμόνοιαν ἡ Πατρίς ἀπόλλυται. Γέρων Κολοκοτρώνη! Ή σκιὰ Τοῦ παμφιλτάτε Πάντας σὲ ὀρκίζει νὰ λησμονήσῃς ὅλα τὰ παρελθόντα, καὶ νὰ στρέψῃς τὸν ὄφθαλμόν σου εἰς τὴν κοινὴν ἡς Πατρίδος σωτηρίαν, ὅπως ἐλευθερώσεις εὐχαριστήσωμεν τὸν Παντοδύναμον, ὅστις μᾶς ἤνωσε μὲ τὸν ἀδελφικὸν δεσμὸν, καὶ μᾶς ἤξιώσει νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ μεγαλύτερον ὄλον τὸν καλῶν, τὴν νομικὴν δηλ. ἐλευθερίαν καὶ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν μας, περὶ φύν αἰώνιως θέλει μᾶς διξαῖει δῆλη ἡ ὑφῆλιος.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΛΛΑΔΟΣ. ΤΟ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ.

Ἐπειδὴ ἡ σύμπτωνοι, καὶ σύμπτραξις ὅλων τὸν Ἐλλήνων εἶναι ὁμολογούμενως τὸ μόνον ἀκταράχητον ὄπλον ἐναντίον τοῦ ἀστωνδου ἔχθρου ἡς Πατρίδος.

Ἐπειδὴ, εἰς ὅλον τὸ διάστημα τοῦ παρόντος ἀγῶνος ἔλαβεν ἡ Διοίκησις λαμπρὰ παραδείγματα τοῦ ὅτι οἱ Ἐλληνες Ισέφεν εἰς τὰς ψυχὰς των Την πάτριον καὶ ἀληθῆ ἀρετὴν τῆς στενῆς ἐνώσεως καὶ συμπτωνίας ἐναντίον τῶν ἔχθρῶν, καὶ λησμονοῦν πᾶν ἄλλο πάθος, κυριεύμενοι ἀπὸ μόνον τὸ εὐγενὲς αἰσθημα τὸν νὰ σώσουν τὴν Πατρίδα, καταδιώκοντες ἐκ συμφώνης, καὶ μὲ Χριστιανικὴν καὶ ἀδελφικὴν ἐνωσιν τοὺς βαθύνες Τηνάνυν της.

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις τῆς Ἐλλάδος εἶναι δικαῖον νὰ συντρέχῃ εἰς τὸ νὰ ἐγχαραχθῇ βαθύτερον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἐλλήνων αὐτῆς ἡ ἀληθῆς βάσις ὅλων τῶν ἀρετῶν, ἀπὸ τὴν ὄποιαν κυρίως ἐλπίζεται ἡ εὐκλεία τοῦ Ἐλληνικοῦ ὄντος, καὶ ἡ διασκῆνης ἀπόλαυσις τῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ ἐσωμένως τῆς Εὐδαιμονίας τῆς Πατρίδος· καὶ

Ἐπειδὴ ὅσοι κατὰ καιροὺς ἡ ἐναντία τῶν πολιτικῶν αὐτῶν χρεῖν ἐπορεύενται, ἡ ἄλλως των τοὺς καθεστῶτας Νόμους δὲν ἐσεβάσθησαν, ἀφ' ἐνεὶ μὲν μέρες δὲν ἔμειναν ἀτιμώρητοι, ἀφ' ἐπέρην δὲ ἐδειξαν εἰλικρινῆ μεταμέλειαν, καὶ, ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τῶν Νόμων, καὶ τῆς Διοίκησεως τὴν συντάθειαν, προσφέρενται τὴν Πατριωτικὴν των σύμπτραξιν εἰς τὸν προκείμενον

κατὰ τῶν ἔχθρῶν ἀγῶνα,

Συνυπέσει καὶ τοῦ Σεβαστοῦ Βαλεντίκου, κατὰ τὸ ὑπὸ Αρχιθ. 683 Προβούλευμα:

Διακηρύττει

Α'. Χαρίζεται Γενικὴ ἀμηηστεία εἰς ὅλους τοὺς ὑποτετράντας φίς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ ἐγκλήματος φανερᾶς προδοσίας), καὶ ἐπομένως ὑποκειμένης εἰς δεσμοὺς, ἢ διείλοντας λόγον τὸν πράξεων των.

Β'. Ἀκυροῦνται ὅλαὶ κατὰ τῶν ὑποτετράνταν εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα (ἐκτὸς τοῦ τῆς προδοσίας) πράξεις τῆς Διοίκησεως, καὶ παραδίδονται εἰς λόγην.

Γ'. Ὄλοι οἱ ὑποτετράνταν εἰς τοιαῦτα ἐγκλήματα, ὅπους βαθμοῦ καὶ τάξεως ὅπηνα, ἀπολαμβάνεν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀνεξαρέτως δλα τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτεω, κατὰ τὸν Οργανικὸν Νόμον.

Δ'. Η παροῦσα Διακήρυξις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ Τύπου. Ο δὲ Γενικὸς Γράμματεὺς καὶ οἱ Τυπογροὶ τὸν Εσωτερικῶν, τοῦ Πολέμου, τοῦ Δικαίου, καὶ τῆς Αστυνομίας, νὰ ἐνεγγήσουν, καθ' ὅσον εἰς ἐκαστον αὐτῶν ἀνήκει, δσα διαλαμβάνονται εἰς τὴν παρούσαν Διακήρυξιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 18 Μαΐῳ 1825.

Ο Αντιπρόεδρος
Γκίκας Μωάτασης

Ο Γ. Γραμματεὺς
Α. Μαυροκορδάτος.

Τῇ 29 Τοῦ αὐτοῦ.

Μὲ ἀνυπομονησίᾳ ἐπεριμέναμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὸν Ορίζοντά μας νὰ πλέσουν Ἐλληνικὰ παράβια, καθότι πᾶς τις ἡμιπορεῖ νὰ συμπεράγῃ πόσον εἰς τὴν φυσικὴν θέσιν μας καὶ εἰς τὰς περιστάσεις μας ἐχρησίμευον· ἀπεδίδαμεν λοιπὸν τὴν ἀπεισίαν των εἰς τένες κολοσσαίς ἀγῶνας, τοὺς διώσις οἱ γενναῖοι καὶ ἀποδημοὶ θαλασσινοί μας κατοικώντεσιν· ἀλλὰ μετὰ τοσαύτην ἀνησυχίαν ἵδον σήμερον φαίνεται εἰς τὰ παραλιά μας ἡ διυρισμένη ναυτικὴ μοίρα, καὶ αἱ περταὶ τοῦ ἡμέρας τῆς Την ὑποδέχονται μαζῇ μὲ ἡμᾶς καρδιοκτιώντας ἀπὸ τὴν χαράν μας.

Πόλλοι ἔξημάν ἀμφίβαλλον περὶ Τῆς Κόσον
ἐπωφελοῦς δίημάς Γαύτης βοηθείας, νομί-
ζοντες ὅτι ἡ Σ. Διοίκησις ηδὲν εἶχε καιρὸν νὰ
συνεψήη περὶ Τῆς καταστάσεώς μας, ηδὲν ὅτι
ἄλλαι αἰτία θηρίου ψυδίζουν νὰ μᾶς στείλῃ Τὴν
ποιότηταν αὐτὴν βοήθειαν· ἀλλ' ἐν φέντα
τοῦ οήμερου ή Τροπαιοφόρος Τῆς Ἑλλάδος ση-
μαῖα ἔτοι τῶν ἐν Τῷ λιμένι μας προσορμισμέ-
νων πλάισιον, πάντες ἐπεισήγησαν, ὅτι ἀν-
ιτκυραιαὶ αἰτίαι ὑμετάρευν πρὸς καιρὸν νὰ ἐμπο-
δίσουσι Τὴν Διοίκησιν Τοῦ νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἐγ-
καίρως, ποτὲ ὅμως αὐτῇ δὲν ἥδενται καὶ νὰ
μᾶς λησμονήσῃ.

Χρησταὶ ἐλωτίδες μᾶς ἐνθαρρύνεστι διὰ τὰ μεγάλα θῆς ναυτικῆς ταύτης μοίρας μας ἀποτελέσματα· Τὰν ναυτῶν μας ὁ Ἡρωϊσμὸς μᾶς πείσει, ὅτι ὅπε καὶ ἀν φανῇ, Τεόωαια πανταχοῦ καὶ θέλει στήσει.

Eidōwō i n s e s .

Ἐπειδὴ πρὸς καιροῦ ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις διώρισε μίαν ναυτικὴν Μοῖραν γὰρ ἀποτελῇ Τὸν ἀποκλεισμὸν Ἰου Καρινθιακοῦ οὐδέποτε, καὶ ἐπειδὴ ἡ Μοῖρα αὕτη διά τινας περιστάσεις εἰχεν ἀπομακρυνθῆ πρὸς καιρὸν Τοῦ διορισμοῦ της, ηὗται δὲ πάλιν ἔφθασε διὰ Τοῦ αὐτὸν σκοτῶν, εἰς ὅπου μόνται ὅλα Τὰ ίντο φιλικὰς σημαῖας σκεπασμένα οιεῦθως εἰδός πλοῖα, ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος θέλει ἐνεγκείσθαι ἀπὸ Τῆς σῆμερον ἀπαραλλάκτως μὲν Τὴν ἀπὸ Τὰς 14. Ὁκτωβρίας. 1824, περὶ ἀποκλεισμοῦ Διακήρυξιν Τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως.

'En 7ω̄ λιμένι Μεσολογγίου. 'Ex 7ης Ναυαρχίδος ἡ Ἀθηνᾶ. Τῇ 29 Μαΐου 1825.

Ο 'Αρχηγὸς Τῆς Γ'. Μοίρας Τῆς διωρ.
εἰς ἀποκλειστικὸν τοῦ Κορ. Κόλων
Γεώργιος Δημ. Νέυκα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις . τὴν 28 Μαΐου .

Οι ἔχθροι πάλι μετήλλαξαν τὰ κινήματα των ἔξαιρηνς. Τὴν παρελθόνταν γίκτα μᾶς ἐστυρίζονταν μὲ δῆλου τὸ πείσμα των· αἱ βίβριαι τῶν ἑρήστοντο μὲ δῆλη τὴν Τουρκικὴν παρατήν· αἱ δὲ σφριγαὶ τῶν κανονίων των, ἀγκαλὰ τὸ πλεῖστον μέρος ἐσόργοντο πρὸς τὴν πόλιν, οὐδεμίαν Τωρεπτάγ προστασίαν μᾶς ἐπροσένησαν προσωπικὴν βλάβην.

Σήμερον έδιασαν άντικτη του κανονιστασίου του Νορ-
μάνιου νέον τὴν ἔχθρων χαράκωμα, μόλις ἀπέσχον δύ-
δυκούντα περίσσων ὅργειας. Οἱ ἔχθροι ἐργάζονται ἐν

αὐτῷ μὲν ἄκρων δραστήρωντα. Οὐ πυροβολισμός των διηγέρεσse μέχρι τῆς μεσημβρίας μὲν τὸ αὐθόπεισμα δέ τε δὶ αὐτούχων ἐφοιτήσαν ἀπὸ δύω σφαιράς ὅπτε ἄνθρωποι, ἐξ ᾧ οἱ δύω ἦσαν τῶν δσλων, καὶ ἔ-
ωειτα ἡγολούμησεν ἄκρω σιωπὴ ἔως τῆς ἑσπέρας.

Μίαν ώραν πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος ἔραξεν εἰς τὸν λι-
μένα μας ἡ πολεμικὴ Ἀγγλικὴ Κορβέτα "Ρόζα". Διεσ-
κομένη παρὰ τοῦ κυρίου "Αμπατ".

Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ . Περὶ τὰς δύναμις τῆς υποίδης ἐκβῆσαι οἱ Τούρκοι ἀπὸ τὰ περιταφρώματά των, καὶ μὲ ἔνα τουφεκισμὸν συντροφεύμενόν μὲ πυροναΐς καὶ βίνειας ὥθελσαν κατίτε τὰ δοκιμάσσωτι· χωρὶς νῦν χάσσουν καθόλου καιρὸν οἱ ἡμέτεροι ἄρχιστοι ἀμέσως νῦν μεταχειρίζονται ὅλη, ὅσα ἡ πολεμικὴ ἀνδρίστικη, ὁ ζῆτος καὶ ἔθυσος ασπιος ὑπαγόρευεν τὴν στιγμὴν ἐκείνην κυήματα· Μίλις ίδον οἱ ἔχθροι τὴν τοσοῦτην ἀρθρίμον γῶν· Ἐλλήνων ἀντιταράταξιν, καὶ εὐθὺς ἐπῆδησαν πάλιν εἰς τὰς τάφρους των.

Τὸ χθεσινὸν τῶν ἔχθρων χαράκωμα εἴκοπολούθει νὰ βαθύνεται· αἱ δὲ ἐν αὐτῷ ἐργασίαι γίνονται μὲν ὑπερβολικὴν δραστηριότητα.

Τὸ πρώτὸν ὁ ἔχθρος μᾶς ἐστριβόλλεται μὲν ἵναντας θύμων, περισσότερα βόλια πανούντας, καὶ μὲν ἀλιτρούς γρανάτας· ἡμεῖς δὲ τὸν ἀνταποίησμεν ἐπίστης.

Ο Διοικητής τῆς Αγνωστῆς Κορβέτας κύριος Ἀγκαλ
ἐκβῆκε σήμερον καὶ περιῆλθεν ὅπου τὴν περιφέρειαν
τῶν τείχους μας· ἔδειξεν ὑπὲρ ἡμῶν ὅταν ἐκείνα τὰ
αἰσθήματα· τὴν δύσια ἡ φιλανθρωπία, καὶ ὁ ἔξευγε-
νισμός τῶν "αἰγάλων ὑπαγορείων", καὶ τῆς ὑδετερήγη-
τος αἱ ἀρχαὶ, δὲν ἀπαγορεύουσιν. Ἡμεῖς δὲ εὐχάρι-
στοι διὰ ταῦτα τὰ φρονήματά του, τὸν ἔκαιρετήσα-
μεν ἀνασχαροῦντα μὲ μιαν σειρὰν τονθεκίων.

·Ο ἔχθρὸς ἐμετρίασεν ὅπωσδε τὸν πυροβολισμὸν του.

Τὴν 30 τοῦ ἀντοῦ. Ὁ ἔχθρὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ἔγ-
δυναιμόνη τὰ χαρακώματά του, καὶ μάλιστα τὸ ἀν-
τικρό τοῦ κανονεστασίου ποῦ Νορμᾶν.

Οἱ Ἑλληνες ἀταροῦν διὰ τὸ παράδοξον τοῦ χαρακόματος τούτου ὑψος, καὶ λέγουν ὅτι οἱ ἔχθροι μεταποίησαν αὐτὸν ἀλλαγήν.

τακούμισουν χώμα απλαχούν·
“Ημεῖς ὅμως κατὰ τὰς ὁδοίας ὁ ἔχυρωματοποίος
μας πέριος Κοκίνης μᾶς ἔδωκεν ὀδηγίας, γυνωρίζων
καλλιστα τοῦ ἔχθροῦ τοὺς σκοπούς, μετεχειρίσθημεν
Ἐλλα τὰ διαρρέουτα την ὑπερδαπτήσιν μας μέτρα·

Την μέτα της αρχαιότητας την ουερωπανίαν μάς μετά
τοῦ Ἀρχιτέκτωνος Σταύρου Κουτζούκη δύος τὸ περ-
τείχισμα, καὶ παρετήρησαν τὰς ὁποῖας μᾶς ἐπρο-
έγνωσαν διὰ τῶν πυροβόλων των οἱ ἔχθροι ζημίας·
χάρις ὅμως εἰς τὴν Ἐπερτάτην ροστασίαν, ἀλλην
ζημίαν δὲν ἐλάσσομεν παρ' ὅτι μέρος τῶν κανονοθυ-
λῶν μας καὶ τῶν περιενδεδυμένων ἐπάλξεων (garde-
fouss) ἐνοποιήθη.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔγινεν ἐπ' Ἑκκλησίᾳς
ἡ μημόσυνος τελετὴ λειτουργοῦντος τοῦ Ἀρχιερέως. Διὰ
τοὺς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Ἰωάνν. Μαυρομιχάλην, Ἰαύν.
Βαρβάρην, Ἀναστάσιον Τζαμαδὸν καὶ Δ. Στέφρην, ἔθνα
καὶ ἑξεφωνῆθη περὶ τοῦ ἐλλογίου καὶ σεβασμῶν.
Γέροντος κυρίου Ἀναγράσση Τζετζένη καὶ λίγος ἐπι-
κήδειος· αἰώνια ἡ υπήνυμη τῶν τοιούτων Πατοιωτᾶν.